

Stand til at finde de virkelige Indtægter — ja, om man er i Stand dertil, er naturligvis ikke bevist, men det er bevist, at man ikke finder de virkelige Indtægter, og dersom Grundlaget, man anvender som Maalestok for Kommunernes Trang, ikke er rigtigt, vil selvfølgelig det Resultat, man kommer til, heller ikke være det.

Dertil kommer endvidere, at Kommunerne jo have andre Indtægtskilder end netop Formue- og Indkomstskat. Det viser sig, at Landkommunerne have over Halvdelen af deres Indtægter gennem Hartkornet, Grundskat og Ejendomsskyld, altsaa Ejendomsskatter, og kun den anden Halvdel gennem Formue- og Indkomstskatten. Hvis man altsaa udelukkende holder sig til den ene Indtægtskilde for at bedømme, om der er økonomisk Bæreevne til Stede til at bære de Udgifter, som ere paalagte Kommunen, har man ikke dermed fundet et Grundlag, der er absolut afgørende. For de samlede Købstæders Vedkommende stiller det sig saaledes, at af de kommunale Indtægter, der andrage noget over 10 Mill. Kr., ere ikke en Gang 2 Mill. Kr. Ejendomsskatter, Grundskat eller Huskat. Der er altsaa kun den ene Femtedel Grundskatter, Resten lignes paa Formue og Lejlighed, og det er jo ogsaa noget, man ikke kan undgaa at lægge Mærke til, naar man tager Ligningerne for sig, at Skatten er meget høj i de fleste af vore Købstæder; den varierer mellem 8 og 12 pCt., ja en enkelt Købstad har maaske endda lidt mere. Det viser, at Købstædernes Evne er anspændt i høj Grad, og derfor er jeg ikke sikker paa, at det Grundlag, man har fundet her til Fordeling af Statstilskuddet til Kommunerne, er retfærdigere end det bestaaende.

Det er jo ogsaa saaledes, at den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne i Betænkningen udtaler, at den nuværende Fordelingsmaade virker ret kraftigt; han anfører som Eksempel derpaa to Kommuner, hvoraf den ene har sociale Udgifter til et Beløb af 59,950 Kr. 54 Øre, men kun faar i Statstilskud 144 Kr. 44 Øre, medens den anden Kommune, der kun har sociale Udgifter til et Beløb af 9,020 Kr. 79 Øre, derimod faar i Statstilskud 1,860 Kr. 66 Øre. Altsaa, skønt den sidstnævnte Kommune kun har $\frac{1}{6}$ kommunale Udgifter i

Forhold til den førstnævnte, faar den dog det 11-dobbelte i Statstilskud. Det viser altsaa, at de nuværende Fordelingsregler virke ret kraftigt. Men de, man nu foreslaar, ville naturligvis virke langt kraftigere, saa kraftigt endda, at man har ment det nødvendigt at fastslaa i Loven, at ingen Kommune kan faa over Halvdelen af sine sociale Udgifter dækkede af Statskassen. Det, der undrer mig mest, er at se, at den ærede Repræsentant fra Lejre (K. J. Møller), der jo staar som den mest udprægede Tilhænger af Henry Georges Teorier, kan gaa med til at støtte et Forslag, der gaar ud paa ensidig at tage Formue- og Lejlighedsskatten som Grundlag for Bedømmelsen af den økonomiske Evne. Ved at gaa videre ad den Vej nærmer man sig nemlig ikke det, der efter hans Opfattelse — en Opfattelse, jeg i nogen Grad deler med ham — er det rigtige, at Grundskatterne ere i alt Fald en lige saa retfærdig Skat og maaske ogsaa i mange Henseender en heldigere virkende Skat end Formue- og Indkomstskatten. Ved Omlægningen af Skattelovene af 1903 forrykkede man dette Forhold saaledes, at man lagde ca. 6 Mill. Kr. af de tidligere Grundskatter paa Formue og Indkomst. Nu vil man altsaa bruge Formue- og Indkomstskatten som den eneste Værdimaaler, kan man gerne sige, for Kommunernes økonomiske Evne og paa dette Grundlag fordele det Tilskud, Staten skal give. Men vi kunne vel alle sammen være enige om, antager jeg, at sammenligner man en Kommune, der for en væsentlig Del har en Arbejderbefolkning uden Ejendomme, med en anden Kommune, som har en tilsvarende Befolkning, der har de samme Indkomster, men som alle sammen ere Grundejendomsbesiddere, saa er den sidste langt heldigere stillet end den Kommune, der udelukkende har en Arbejderbefolkning, som har sine Indkomster gennem sit Arbejde. Det er jo ogsaa saaledes, at de Grundskatter, der hvile paa Ejendommene, en Gang ere kapitaliserede i Jorden og ikke føles som en direkte Byrde af dem, der drive Ejendommene. I alt Fald er det jo saaledes, at dersom man ophæver dem, vil det hurtigt vise sig, at de opsluges af Kapitalanbringelse i Ejendommen i Form af Prioriteter. I Virkeligheden vil det alt-